

Paris 20. 11. 97.

Kära Kalle.

Tänk ju ditt brev, som jag
läste på Hamburys Hof, och
förlåt mig syndiga sugge
som inte har skrivit till
dig. Nu får du emellertid
nägra rader "förvissade sin-
nesintryck."

Jag har nu gått omkring här
i en par veckor andas em-
ellan, gått på kaféer, Teatrar,
kin o. s. v. Staden är bra,
förmodligen den bästa som

Jins. Kvinnorna äro sköna
och giriga. Kyporna äro
utmärkta. I Bredens ståt, att
"l'addition" alltid är öfverlig
och nästan alltid i sine häften
vegentligheter. Jag har hittills
icke fått bekrielse hvarken
på det ena eller det andra.
På teatern har jag varit 7
kvällen hittills. Seta Sarah,
Yvette, Mounet - Sully etc.
Sarah härlig, Yvette fram-
stående. I öfrigt kan jag
inte ästadkomma någon en-
tusiasm för teaterlivet här.
Gymnast. synes mig äro den
bästa truppen i det hela te-
get. Så i går Ruy Blas på
Français. Mounet - Sully hade

gjort sig et k artigt ansikte,
en  kta Velasquez, men p 
 prigt spelade Palme denna
rou (1891) sj lfv  ~~och~~
st lfullare. Paul Moun  is
boprollet  pprpl ntet ike
Zillberg, Personne var en
b ttre Don Carlos  n den herre
som h r spelade denna rolle.
Och, f runderligt af allt,
utstyrelsen var vida f rflig
h r  n hemma hos oss! -
Sarah, som jag set i Kamelien
damer p  Renaissance, omger
sig med et s llskap af de hem-
skaste landsortskomedianten.
- "Lohengrin" p  Operan: en
k rtig Elsa (Rose Larrou), en
utm rkt Telramund, resten
scheiss. - Claque p  Paristeat-

varne kan rita öden på
en fredlig medborgare, den
brakas lös vid alla omöjliga
Tillfällen. - På Palais Royal:
Les Fétards, en jurs om kung
Leopold och Cléo de Mérode.
Måttligt roligt. - Odéon: Les
Corbeaux af Henry Beeque, ett
fintäffligt stycke, som jag läst
förut. Spelades på två hän-
der utmärkt, på de öfriga
dels medelmåttigt, dels uselt.
Min Totalintryck af ^{Paris} Europas
Teatrar kan uttryckas sålunda:
Det Kongelige i Köpenhamn
är världens främsta scen.

Frid, mon cher. Min vörd-
nad för din fru och dina
barn, d. v. s. i öynnehet för
den fröstrända. - Din vän W. S.